

10. G – Értékelés

Osztályunk az előadás napja előtt már több héttel megkezdte a színdarab próbáit. Forgatókönyvírás, mozgások, hanglejtések gyakorlásával és minden szükséges eszköz beszerzésével zajlottak a délutánjaink, szüneteink. Osztályfőnökünk, Szilágyi Erzsébet segített bennünket, hogy mindig legyen szabad termünk, helyünk, ahol próbálhatunk.

A gyakorlások nagyon jó hangulatban zajlottak. Sokat nevtünk a bakikon, egymáson, illetve minden egyes alkalommal, mikor a darabot újragondoltuk, egyre jobb és jobb lett, és ez a közös munka egyre közelebb hozott minket egymáshoz.

Előadásunkban belebújtunk néhány bennünket tanító tanár bőrébe, ami bizony nem volt kis feladat. Erre a külsőleg legalkalmasabb tanulókat választották rendezőink, Rudolf Anita és Besze Márton.

Felelevenítettük a matekórákat, a biológiaórákat és megszemélyesítettük osztályfőnökünket is. Emellett egy élsportoló társunk életét, életének nehézségeit és szépségeit mutattuk be. Az előadás napján az évfolyamtársainkkal egy teremben gyűltünk össze, lázasan készülve a szereplésre. Minden jelmezt, kelléket ott tároltunk a magyar teremben, egészen addig, míg ránk nem került a sor.

A szereplő osztályok közül mindenki jól teljesített előttünk, ez fokozta izgalmunkat, hogy vajon a mi darabunkhoz mit fog szólni a közönség, barátaink és a zsűri.

Teltek-múltak a percek, szünetek, majd eljött a várva várt pillanat, amikor végre miénk volt a terep, a „reflektorfény” ránk világított és kezdetét vette az a 30-35 perc, amikor minden energiánk, gyakorlásunk, amit a darabba fektettünk meghozta gyümölcsét. Az előadás szinte jobban sikerült, mint az összes próba egybevéve és boldog arccal vonultunk vissza a helyünkre, igazi osztállyá kovácsolódva.

Mindent összevetve, mindenki nagyon élvezte az egész napot, sokat tanultunk a színpadi játékról, megismertük közelebbről azokat az embereket, akiket minden nap látunk, de nem veszünk észre igazán.

10. G osztályszíndarab